



Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

25 päivänä tammikuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Lentoliikenne – Asetus (EY) N:o 261/2004 – 5 artiklan 1 kohta – 7 artiklan 1 kohta – Lennon pitkäaikaisen viivästymisen johdosta matkustajille annettava korvaus – Ajanmenetys – Matkustajan itsensä varaama korvaava lento – Matkustaja saapuu määräpaikkaan alle kolme tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin – Ei korvausta

Asiassa C-54/23,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Bundesgerichtshof (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) on esittänyt 10.1.2023 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 3.2.2023, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

WY

vastaa

Laudamotion GmbH ja

Ryanair DAC,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Jürimäe, presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa kolmannen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit N. Piçarra, N. Jääskinen ja M. Gavalec (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: L. Medina,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Laudamotion GmbH, edustajanaan W. Nassall, Rechtsanwalt,
- Euroopan komissio, asiamiehinään G. Braun, G. von Rintelen, G. Wilms ja N. Yerrell,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1) 3 ja 5–7 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosasina ovat yhtäältä lentomatkustaja WY ja toisaalta Laudamotion GmbH sekä Ryanair DAC ja joka koskee sitä, että kyseiset kaksi lentoliikenteen harjoittajaa kieltäytyivät maksamasta mainitulle matkustajalle korvausta sellaisen lennon viivästyneestä perille saapumisesta, jolle hänellä oli vahvistettu varaus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Asetuksen N:o 261/2004 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
”Lennolle pääsyn epääminen sekä lentojen peruuttaminen ja pitkäaikainen viivästyminen aiheuttavat matkustajille vakavia vaikeuksia ja haittoja.”
- 4 Kyseisen asetuksen 3 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:
”1. Tätä asetusta sovelletaan
a) matkustajiin, jotka lähtevät jäsenvaltion alueella sijaitsevalta ja perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalta lentoasemalta;
– –
2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan sillä edellytyksellä, että
a) matkustajalla on vahvistettu varaus kyseiselle lennolle ja, jollei ole kyse 5 artiklassa tarkoitetusta peruutustapauksesta, hän ilmoittautuu lähtöselvitykseen
– niitä ehtoja noudattaen ja siinä määräajassa, jotka lentoliikenteen harjoittaja, matkanjärjestäjä tai valtuutettu matkatoimisto on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut (sisältää myös ilmoittamisen sähköisesti),
tai, jos määräaika ei ole ilmoitettu,
– viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa; – –
– –”

5 Kyseisen asetuksen 5 artiklan, jonka otsikko on ”Peruuttaminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos lento peruutetaan:

a) lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on tarjottava matkustajalle apua 8 artiklan mukaisesti; ja

--

c) matkustajalla on oikeus saada lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta korvaus 7 artiklan mukaisesti, paitsi jos

--

iii) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta alle seitsemän päivää ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa ja tarjottu uudelleenreititystä, jonka mukaan hänen olisi lähdettävä korkeintaan tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa ja hän saapuisi määräpaikkaan alle kaksi tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin.”

6 Saman asetuksen 6 artiklan, jonka otsikko on ”Viivästyminen”, 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Kun lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja perustellusti arvioi olevan todennäköistä, että lento viivästyy aikataulun mukaisesta lähtöajastaan

a) vähintään kaksi tuntia lentojen osalta, joiden pituus on enintään 1 500 kilometriä, tai

b) vähintään kolme tuntia yhteisön sisäisten lentojen osalta, joiden pituus on yli 1 500 kilometriä, ja muiden lentojen osalta, joiden pituus on yli 1 500 mutta alle 3 500 kilometriä, tai

c) vähintään neljä tuntia kaikkien lentojen osalta, joihin ei voida soveltaa a tai b alakohtaa,

lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on tarjottava matkustajalle

i) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa määriteltyä apua, ja

ii) kun kohtuuden mukaan odotettavissa oleva lähtöaika on vähintään aiemmin ilmoitettua lähtöaikaa seuraava päivä, 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä apua, ja

iii) kun viivästyminen kestää vähintään viisi tuntia, 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä apua.”

7 Kyseisen asetuksen 7 artiklan otsikko on ”Oikeus korvaukseen”, ja sen 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos tähän artiklaan viitataan, matkustajan on saatava seuraavan suuruinen korvaus:

a) 250 euroa lentojen osalta, joiden pituus on enintään 1 500 kilometriä;

--”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 8 WY varasi Ryanairilta meno-paluulennon Düsseldorfista (Saksa) Palma de Mallorcalle (Espanja) päivämäärälle 31.10.2019. Kun Laudamotion, joka oli lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, oli ilmoittanut kyseiselle matkustajalle, että menolento (jäljempänä alkuperäinen lento) viivästyi kuusi tuntia, hän varasi itse itselleen korvaavan lennon ehtiäkseen ajoissa työtapaamiseen, joka oli määrä järjestää Palma de Mallorcalle. Kyseisen korvaavan lennon ansiosta hän saapui lopulta määräpaikkaan alle kolme tuntia alkuperäisen lennon aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä. Kyseinen matkustaja, joka vahvisti ilmoittautuneensa oikea-aikaisesti alkuperäisen lennon lähtöselvitykseen, vaati Laudamotionilta muun muassa 250 euron suuruista korvausta asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan perusteella. Hän vaati niin ikään Ryanairilta tietoja käyttämättä jääneiden maksujen määrästä ja kyseisen määrän maksamista hänelle.
- 9 WY:n Laudamotionia kohtaan esittämä vaatimus hylättiin sekä ensimmäisessä että toisessa oikeusasteessa. Toisen asteen tuomioistuin katsoi, että vaikka alkuperäinen lento saapui perille yli kolme tuntia viivästyneenä, Laudamotionin ei tarvinnut maksaa vaadittua korvausta, koska WY ei ollut käyttänyt kyseistä lentoa ja koska hän oli saapunut määräpaikkaansa alle kolme tuntia viivästyneenä. Kyseisen tuomioistuimen mukaan tämän osalta on merkitykseltöntä, että matkustaja oli itse varannut korvaavan lennon. WY:lle ei siis ollut aiheutunut minkäänlaista haittaa siitä, ettei hän käyttänyt alkuperäistä lentoa. Saksan siviilioikeuden perusteella hänellä sen sijaan on oikeus korvaukseen hänen itsensä varaamasta korvaavasta lennosta.
- 10 WY teki Revision-valituksen Bundesgerichtshofiin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin. Kyseinen tuomioistuin katsoo, että kyseiseen valitukseen annettava ratkaisu riippuu asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan tulkinnasta.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että kahdessa viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettu korvaus maksetaan lentomatkustajalle, jolle on aiheutunut vähintään kolmen tunnin pituinen ajanmenetyks määräpaikkaan saavuttaessa. Kyseistä korvausta ei näin ollen pitäisi maksaa matkustajalle, jonka lento voi viivästyä pitkäaikaisesti ja joka tämän vuoksi varaa itse korvaavan lennon, jonka ansiosta hän saapuu määräpaikkaan alle kolme tuntia ensimmäisen lennon aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä.
- 12 Asiassa easyJet Airline 24.10.2019 annetusta määräyksestä (C-756/18, EU:C:2019:902, 33 kohta ja sitä seuraavat kohdat) voidaan kyseisen tuomioistuimen mukaan päätellä, että oikeus korvaukseen lennon pitkäaikaisen viivästymisen vuoksi myönnetään lähtökohtaisesti vain matkustajille, jotka ovat käyttäneet kyseistä lentoa ja tosiasiallisesti saapuneet määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia viivästyneinä. Sillä, että lentoliikenteen harjoittaja laiminlyö velvollisuutensa tarjota korvaavaa lentoa, jonka ansiosta matkustajat olisivat voineet välttää alkuperäisen lennon ilmoitetun viivästymisen, kuten tapahtui käsiteltävässä asiassa, ei tämän osalta ole merkitystä.
- 13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että 11.6.2020 annetusta tuomiosta Transportes Aéreos Portugueses (C-74/19, EU:C:2020:460, 61 kohta) toki ilmenee, että kun on kyse lennon pitkäaikaisesta viivästymisestä tai peruuttamisesta, lentoliikenteen harjoittajan on muun muassa tarjottava matkustajalle mahdollista suoraa tai välilaskuja sisältävää uudelleenreititystä sen itsensä tai toisen lentoliikenteen harjoittajan toteuttamalla lennolla, joka saapuu perille vähemmän viivästyneenä kuin asianomaisen lentoliikenteen harjoittajan seuraava lento, paitsi jos

tällainen uudelleenreitittäminen olisi viimeksi mainitulle kestämätön uhraus kyseisellä yrityksellä asianomaisena ajankohtana olevaan kapasiteettiin nähden. Kyseisen velvoitteen laiminlyönti ei kuitenkaan itsessään anna oikeutta asetuksen N:o 261/2004 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen. Kyseisen säännöksen perusteella korvausta ei nimittäin voi saada minkä tahansa haitan vuoksi vaan yksinomaan tilanteessa, jossa ajanmenetyks on vähintään kolme tuntia. Pääasiassa kyseessä olevalle matkustajalle aiheutunut haitta ei siis ole asetuksessa tarkoitettu vakava haitta, kuten ilmenee 30.4.2020 annetusta tuomiosta Air Nostrum (C-191/19, EU:C:2020:339, 32 kohta).

- 14 Kyseinen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että tilannetta on mahdollista tarkastella toisin asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohta huomioiden, sillä kyseisessä säännöksessä säädetään korvauksen maksamisesta matkustajille lennon peruuttamistapauksessa, jos näille ei tarjota uudelleenreititettyä lentoa siten, että ajanmenetyks on alle kolme tuntia. Jos jo ennen ajankohtaa, jona matkustajan on viimeistään ilmoitettava lähtöselvitykseen, on olemassa riittävästi viitteitä päätelmän tekemiseksi siitä, että lento saapuu määräpaikkaan vähintään kolme tuntia aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä, ei sen mukaan nimittäin voida vaatia, että kyseisen matkustajan on korvauksensa saamiseksi ilmoitettava oikea-aikaisesti lähtöselvitykseen tai että hän tosiasiallisesti lähtee matkalle. Sillä, milloin kyseinen matkustaja saapuu määräpaikkaan, ei kyseisen tuomioistuimen mukaan myöskään ole tämän kannalta merkitystä.
- 15 Bundesgerichtshof on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko asetuksen [N:o 261/2004] 5–7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen lennon viivästyttä vähintään kolme tuntia yleisesti ottaen poissuljettu, jos matkustaja käyttää pitkän viivästyksen uhatessa itse varaamaansa korvaavaa lentoa ja saapuu siten määräpaikkaansa alle kolme tuntia myöhässä, vai onko tällaisessa tapauksessa joka tapauksessa mahdollista saada korvaus, jos jo ennen sitä ajankohtaa, jolloin matkustajan on viimeistään ilmoitettava lähtöselvitykseen, on olemassa riittäväällä tavalla varmennettuja viitteitä siitä, että saapuminen määräpaikkaan viivästyy vähintään kolme tuntia?
- 2) Edellyttääkö [viimeksi mainitussa tapauksessa kyseisen] asetuksen 5–7 artiklan mukainen oikeus korvaukseen lennon viivästyttä vähintään kolme tuntia edellä mainitussa tilanteessa sitä, että matkustaja ilmoittautuu asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti [oikea-aikaisesti] lähtöselvitykseen?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 16 Aluksi on todettava, että ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii asetuksen N:o 261/2004 5–7 artiklan tulkintaa. Tämän osalta on niin, että vaikka pääasia perustuu ilma-aluksen lähdön viivästyymiseen, sen kohteena ovat seuraukset, joita kyseinen viivästyminen on voinut perille saapuessa aiheuttaa. Pääasian valittaja vaatii nimittäin korvausta kyseisen lennon määräpaikkaan saapumisen todennäköisen viivästyymisen vuoksi, koska viivästyminen olisi estänyt häntä saapumasta ajoissa työtapaamiseen, jonka oli määrä tapahtua Palma de Mallorcalla. Kyseisen asetuksen 6 artikla koskee kuitenkin yksinomaan lennon viivästyymistä aikataulun mukaisesta lähtöajasta. Tästä seuraa, että kiinteämääräinen korvaus, johon matkustajalla on oikeus kyseisen asetuksen 7 artiklan nojalla silloin, kun hänen lentonsa

- saapuu määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin, ei riipu kyseisen asetuksen 6 artiklassa vahvistettujen edellytysten noudattamisesta (tuomio 26.2.2013, Folkerts, C-11/11, EU:C:2013:106, 36 ja 37 kohta).
- 17 Ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee lisäksi, että pääasian valittaja voi vaatia Saksan oikeuden perusteella korvausta itse varaamansa korvaavan kuljetuksen kuluista, joten tämä kysymys koskee yksinomaan pääasian valittajan oikeutta saada kiinteämääräinen korvaus asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla lennon pitkäaikaisen viivästymisen vuoksi.
 - 18 Tässä tilanteessa on katsottava, että ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että lentomatikustajalla voi olla oikeus kyseisissä säännöksissä tarkoitettuun korvaukseen, kun hän on siksi, että on olemassa vaara siitä, että lento, jolle hänellä on vahvistettu varaus, saapuu pitkäaikaisesti viivästyneenä määräpaikkaan – ja tällaisesta viivästymisestä on jopa riittäviä viitteitä –, itse varannut korvaavan lennon ja saapunut määräpaikkaan alle kolme tuntia ensimmäisen lennon aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä.
 - 19 Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, asetuksen N:o 261/2004 5 ja 7 artiklaa, tarkasteltuina yhdessä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa, on tulkittava siten, että yhtäältä viivästyneiden lentojen matkustajat voidaan rinnastaa peruutettujen lentojen matkustajiin kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn korvausta koskevan oikeuden soveltamisen kannalta ja toisaalta he voivat vedota tähän korvausta koskevaan oikeuteen, kun heille aiheutuu viivästyneen lennon johdosta vähintään kolmen tunnin pituinen ajanmenetys eli kun he saapuvat määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia lentoliikenteen harjoittajan aikataulun mukaisen saapumisajan jälkeen (ks. vastaavasti tuomio 19.11.2009, Sturgeon ym., C-402/07 ja C-432/07, EU:C:2009:716, 60, 61 ja 69 kohta ja tuomio 7.7.2022, SATA International – Azores Airlines (Polttoaineen tankkausjärjestelmän häiriö), C-308/21, EU:C:2022:533, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
 - 20 Tällä tavoin viivästyneiden lentojen matkustajille aiheutuu nimittäin – niiden matkustajien tavoin, joiden alkuperäinen lento on peruutettu – peruuttamaton ajanmenetys ja näin ollen vastaava haitta. Kyseinen haitta konkretisoituu viivästyneiden lentojen osalta määräpaikkaan saavuttaessa, joten viivästystä on arvioitava asetuksen N:o 261/2004 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn korvauksen kannalta suhteessa ajankohtaan, jolloin lennon oli aikataulun mukaisesti tarkoitus saapua kyseiseen määräpaikkaan (tuomio 26.2.2013, Folkerts, C-11/11, EU:C:2013:106, 32 ja 33 kohta).
 - 21 Ratkaiseva tekijä, joka sai unionin tuomioistuimen rinnastamaan lennon saapumisen pitkäaikaisen viivästymisen lennon peruuttamiseen, perustuu siihen, että matkustajille, joiden lento viivästyy pitkäaikaisesti, aiheutuu peruutetun lennon matkustajien tavoin vahinkoa, joka konkretisoituu vähintään kolmen tunnin pituisena peruuttamattomana ajanmenetyksenä, joka on hyvitetävissä yksinomaan maksamalla korvaus (ks. vastaavasti tuomio 19.11.2009, Sturgeon ym., C-402/07 ja C-432/07, EU:C:2009:716, 52, 53 ja 61 kohta; tuomio 23.10.2012, Nelson ym., C-581/10 ja C-629/10, EU:C:2012:657, 54 kohta ja tuomio 12.3.2020, Finnair, C-832/18, EU:C:2020:204, 23 kohta). Näin ollen kun lento peruutetaan tai kun se saapuu määräpaikkaansa pitkäaikaisesti viivästyneenä, asetuksen N:o 261/2004 7 artiklan 1 kohdassa säädetty oikeus korvaukseen liittyy olennaisesti siihen, että tämä ajanmenetys on vähintään kolmen tunnin pituinen.

- 22 Tästä seuraa, että lentomatkustajalle, joka ei ole käyttänyt lentoa, jolle hänellä oli vahvistettu varaus, ja joka saapuu hänen itsensä varaaman korvaavan lennon ansiosta määräpaikkaan alle kolmen tuntia lentoliikenteen harjoittajan aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä, ei ole aiheutunut tällaista ajanmenetystä, minkä vuoksi hänellä ei voi olla kyseistä oikeutta korvaukseen.
- 23 Tämän osalta on muistutettava, että asetuksen N:o 261/2004 johdanto-osan toisen perustelukappaleen mukaisesti kyseisellä asetuksella pyritään korjaamaan lentomatkustajille lentoliikenteessä aiheutuvat ”vakav[at] vaikeu[det] ja hait[at]”. Vaikka se, että lentomatkustaja on itse löytänyt korvaavan lennon, voi aiheuttaa haittaa asianomaiselle matkustajalle, tällaista haittaa ei kuitenkaan voida pitää kyseisessä asetuksessa tarkoitettulla tavalla vakavana, koska asianomainen matkustaja on saapunut määräpaikkaansa alle kolmen tuntia aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä (ks. analogisesti tuomio 30.4.2020, Air Nostrum, C-191/19, EU:C:2020:339, 30–33 kohta ja tuomio 22.4.2021 Austrian Airlines, C-826/19, EU:C:2021:318, 42 ja 43 kohta).
- 24 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että lentomatkustajalla ei voi olla oikeutta kyseisissä säännöksissä tarkoitettuun korvaukseen, kun hän on siksi, että on olemassa vaara siitä, että lento, jolle hänellä on vahvistettu varaus, saapuu pitkäaikaisesti viivästyneenä määräpaikkaan – ja tällaisesta viivästymisestä on jopa riittäviä viitteitä –, itse varannut korvaavan lennon ja saapunut määräpaikkaan alle kolme tuntia ensimmäisen lennon aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä.

Toinen kysymys

- 25 Ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus huomioon ottaen toista kysymystä ei ole syytä tutkia. Kun lento saapuu määräpaikkaan alle kolme tuntia aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä, kyseisen lennon matkustajilla ei nimittäin voi olla oikeutta asetuksen N:o 261/2004 7 artiklan 1 kohdassa säädettyyn korvaukseen. Tässä tapauksessa merkitystä ei siis ole sillä, ovatko kyseiset matkustajat ilmoittautuneet lähtöselvitykseen oikea-aikaisesti, mitä kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa edellytetään.

Oikeudenkäyntikulut

- 26 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

lentomatkustajalla ei voi olla oikeutta kyseisissä säännöksissä tarkoitettuun korvaukseen, kun hän on siksi, että on olemassa vaara siitä, että lento, jolle hänellä on vahvistettu varaus, saapuu pitkäaikaisesti viivästyneenä määräpaikkaan – ja tällaisesta viivästymisestä on jopa riittäviä viitteitä –, itse varannut korvaavan lennon ja saapunut määräpaikkaan alle kolme tuntia ensimmäisen lennon aikataulun mukaisesta saapumisajasta viivästyneenä.

Allekirjoitukset